

DAVID I ELS FORATS NEGRES

Un dia com tots, en l'any dos mil cent onze, a la ciutat de València, un xic anomenat David, d'uns vint-i-cinc anys, ja havia acabat l'universitat feia dos anys, era químic, més bé científic-astròleg, ja que estudiava els forats negres. Ell tenia la teoria que si entraves dins d'un d'aquests, podries arribar a viatjar a universos paral·lels.

Però hi havia un problema, ja que el forat negre més proper es trobava a uns deu anys llum, i, això era un gran problema perquè no podia viatjar anys llum perquè si no moriria...

Va tractar de contactar amb un altre científic per a trobar alguna forma de viatjar anys llum i no morir, però quan va anar cridant als científics, li van dir que no perquè això era una bogeria fer-ho. Quan pensava que tot estava perdut, va cridar l'últim científic que ell coneixia...El Dr. Qüimm, ell va pensar que era una idea boníssima, ja que podrien visitar altres éssers vius, conèixer les seues cultures i menjars, o també minerals nous, o més bonics i resistents.

Quan es cridaren per a construir el coet interuniversal, s'adonaren compte que necessitaven diamant i titani, cosa difícil d'aconseguir.

Van cridar al "centre de minerals i metalls estranys" i van decidir que millor ho compraven en un altre lloc ja que cinquanta grams d'alumini costaven mil euros...

Van anar a una altra botiga i van veure que el titani costava cent euros el kilogram i, van decidir comprar el titani en eixe lloc, gastant-se uns mil euros en titani, cosa barata, però no tenien diamants, eixe sí que era un greu problema, però descobriren que si el compraven directament a l'empresa minera costaria molt menys. Sols un milió d'euros deu kilograms de diamant!!!

El problema era que no sabien d'on anaven a traure el diners, i van triar demanar-los a l'empresa astròloga més gran del món, a la NASA.

La NASA no va acceptar com si no fora res, ja que va accedir sols si deixaven anar amb ells a tres agents seus, Damian, Zac i Mickel.

David i Qüimm ho van meditar fins que van accedir i, la NASA va donar el diners que necessitaven i a més els van dir que si necessitaven alguna cosa més no dubtaren a demanarse-ho.

I així és com van tardar cinc mesos a acabar-ho, i, un mes més en instal·lar el nucli de diamant, les plaques protectores de titani i un sensors quàntics que li permetrien viatjar a través dels forats negres i arribar a uns altres universos i, en això poder regressar, també instal·laren un protector de temps en forma d'escuma, cosa que feia el temps més lent, per a poder viatjar anys llum sense morir.

Quan van deixar-ho a punt per a partir, van proposar eixir el primer dia de vacances, dins d'una setmana...

Al mateix dia d'eixida, tenien les provisions necessàries per a cinc anys de viatge, i, si això pareix moltíssim menjar però en realitat és poc, ja que és menjar deshidratat que li havia donat la NASA, ja que això no podien comprar-ho casualment en una botiga...

I, així com van aclarir, van partir a les dotze del primer dia de vacances. Al moment en què va eixir el coet, van fixar rumb al forat negre més proper i, això bé que era el més proper, estava a uns deu anys llum de la Terra.

Per a ells els pareixia haver viatjat unes deu hores però en realitat havien viatjat uns deu anys llum, cosa que sense protecció els hauria matat. En arribar van divisar tres planetes, de tres colors diferents, un era blau, un altre era roig i un altre era verd. Van decidir anar al blau ja que el coet estava preparat per al fred i no per a la calor.

En arribar al planeta, es van trobar que era de diamant i d'altres pedres precioses desconegudes i molt brillants, no van divisar cap forma de vida, així que van decidir explorar la zona a la recerca de vida, després d'una llarga i avorrida caminada, es van trobar amb un gnomet de jardí blau amb una espada d'un metall estrany, ells el van mirar i li van fer algunes fotos com a prova de vida d'eixe planeta, també van recollir mostres de pedres precioses i van tornar a la Terra, molt orgullosos de si mateixos i amb les proves del planeta, a més, amb ganes d'altra aventura com eixa.